

De vallei van de Samson

GESVES

LENGTE: 14 km

VERTREKPUNT: Op het gemeenteplein, de Place du 8 mai 1945, langs de Chaussée de Gramptinne in Gesves in de provincie Namur. Je vindt hier een mini-market.

AANDACHTSPUNTEN: Deze wandeling verloopt over goed begaanbare wegen en paden. De eerste kilometers loop je tussen akkers en is er geen beschutting. Deze tocht is zo goed als vlak, slechts drie keer moet je over een relatief korte afstand wat hoogte overwinnen. Een paar korte passages kunnen in de zomer overwoekerd zijn met braamstruiken.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 48/5-6 (1:20.000)

De Condroz is een vruchtbaar plateau in het noorden begrensd door Samber en Maas. De grootste landbouwbedrijven van het land zijn er gevestigd. Het landschap bestaat uit evenwijdige dalen, lokaal 'tiges' genoemd, alle in westzuidwest-oostnoordoostelijke richting. De heuvels zijn bebost, de dalen bewerkt. De Condroz ligt tussen de 200 en 300 meter boven de zeespiegel. De Naamse Condroz is het centrale gedeelte van dit plateau, tussen de Maas in het westen en de Hoyoux in het oosten.

Langs de wandelpaden door de Naamse Condroz kom je geregeld kunstwerken tegen. Sinds 2001 worden er jaarlijks ter gelegenheid van het meifeest nieuwe werken toegevoegd. De bedoeling is om de bevolking uit te nodigen de kunstwerken al wandelend te ontdekken en hen respect te laten opbrengen voor de natuur, de geschiedenis en de tradities. Intussen werden er meer dan 100 van deze kunstwerken gebouwd, een deel is nog in goede staat maar een ander deel werd ontmanteld of heeft de tand des tijds niet doorstaan. Sinds 2017 is er de lange-afstandsroute 'Sentiers d'Art', een meerdaags parcours van 120 kilometer met primitieve bivakmogelijkheden in sommige van de kunstwerken. Op onze wandeling

kom je langs een zestal van de kunstwerken.

Door de Naamse Condroz stroomt de Samson, een riviertje van amper 16 kilometer lang dat bij Namêche uitmondt in de Maas. De naam van het riviertje zou kunnen herinneren aan Samson, de heer van een Merovingische burcht op een rots bij de monding, of zou door vervorming kunnen afgeleid zijn van 'ruisseau des saules', wilgenbeek.

Voor de liefhebbers laat deze relatief korte en gemakkelijke wandeling voldoende tijd om op een zondag ook nog culinair te genieten. Zelf vinden wij deze wandeling nog meer geslaagd na een ontbijt in de bekende patisserie Pierson in Courrière langs de N4. Vroeger was dit de toegangsweg tot de Ardennen voor iedereen die van uit het centrum van het land kwam. De weg was bezaaid met cafés, restaurants, danszalen en andere oorden van vertier waar vakantiegangers en scholieren of groepen op uitstap de urenlange rit even konden onderbreken. Sinds de afwerking van de autosnelweg E411 in de jaren 1980 is het belang van deze nationale weg serieus afgenomen en de horeca langs deze weg is intussen zo goed als verdwenen. Maar de nakomelingen van Georges Pierson, die in 1919 startte met een patisserie langs deze weg, profiteren ook vandaag nog steeds van de passanten die er halt houden. Het wordt helemaal een verwendag als je de wandeling start in Sorinne-la-Longue, je geraakt dan ruim op tijd voor de lunch in restaurant La Pichelotte met schitterend gelegen terras in het groen.

BESCHRIJVING

Over uitgestrekte akkers naar Sorinne-la-Longue

Je vertrekt over het gemeenteplein en je stapt aan de rechterkant rond het mooie gemeentehuis. Aan de achterkant van het gemeentehuis wandel je over de parking en verder rechtsaf, langs het lokaal van de fanfare van Gesves. Via een kiezelpad daal je af, tussen verspreide schoolgebouwtjes en speelpleintjes, tot op een asfaltwegje. Je volgt dit asfaltwegje even naar links en even verder sla je bij een brievenbus rechtsaf een scherp teruglopende kiezelweg op. Bij een woning links van de weg ga je verder rechtdoor over de plaatselijke 'Route 66'. Nee, dit is geen brede autoweg maar wel een mooi paadje dat recent weer opengesteld werd. Voorbij een kunstwerk (dat ook een overnachtingsplaats is) en een grotje (met aan de overkant van de beek een kunstwerk) eindigt het pad op een asfaltwegje. Volg dit asfaltwegje naar links.

Je laat een weg rechts liggen en je wandelt rechtdoor langs de prachtige gerestaureerde gebouwen van het gehucht Hoûte. Bij een vervallen kapel in een bocht naar links verlaat je de weg en je neemt rechts een stijgend pad. Het uitgesleten pad stijgt door een strook bos en dan verder langs de rand van een akker. Helemaal boven wandel je gewoon verder tussen de uitgestrekte akkers over de grasweg die nu breder is. Op een splitsing bij een bosje hou je links aan en op het kruispunt een eindje verder ga je rechtdoor. Het graspad leidt naar een asfaltwegje dat je oversteekt. Je wandelt verder over een volgend graspad langs de bosrand. Dit zalige pad nodigt uit tot slenterend genieten. Je krijgt in de verte de kerk van Sorinne-la-Longue in het vizier.

Op een kruispunt temidden van de velden ga je rechtdoor over een grasspoor tussen

[illegible][illegible]

© OpenStreetMap contributors. Tiles: CC-BY-SA 2.0
Map data © OpenStreetMap contributors

[illegible][illegible][illegible]

nu uit het bos. Aan het einde van het grasland ga je rechtdoor, door het bos, en je komt zo op een asfaltwegje. Volg het asfaltwegje naar links. Je wandelt door het schitterend geïsoleerde gehucht van Inzéfonds. Bij nummer 7, net voor het einde van de asfaltweg en net na een opvallende houten woning met sedumdak, verlaat je de weg aan de rechterkant en je gaat in dezelfde richting verder op een pad door het bos. Het pad daalt en brengt je snel bij de Samson.

Langs de Fonds de Gesves

Je neemt de rijweg Chaussée de Gramptinne naar links. Er is onmiddellijk een zijstraatje aan de rechterkant maar je volgt rechtdoor de hoofdweg nog een eindje verder. Wij wandelen hier altijd over de grasstrook links van de weg. Net na nummer 74 verlaat je de hoofdweg in de vallei en sla je scherp rechtsaf in een teruglopend en stijgend asfaltwegje met een vangrail uit ronde houten palen. Na amper 50 meter verlaat je dit asfaltwegje en je neemt aan de linkerkant een scherp teruglopend wandelpad. Op de splitsing met een trappenpad ga je rechtdoor. Dit mooie wandelpad loopt in de heuvelflank en volgt de hoofdweg in de vallei. Hier en daar zijn er rotsjes. Het pad eindigt op de hoofdweg bij een kleine parkeerplaats, de weg loopt hier over de Samson.

Je neemt hier het brede bospad dat vertrekt bij een informatiebord en je volgt dus de loop van de Samson. Op een kruispunt (rechts is er een stijgend pad en links een dalend pad dat je naar een mooie rustplek bij de Samson brengt) ga je rechtdoor en je wandelt door een open plek. Je wandelt een gebied binnen met duidelijke sporen van vroegere steengroeven. De open plek is ingericht met als picknickplek, grote uitgekapte steenblokken dienen als tafels. Men heeft de plek moeten omheinen om opdringerige everzwijnen op afstand te houden. De twee ijzeren staken bij het begin en het einde van de open plek vormen het kunstwerk *Là où l'engoulevent se perche*. Iemand zou de boel eens moeten smeren met een spatje olie.

Bij het einde van de open plek volg je verder rechtdoor het kiezelpad. Je komt nog

langs enkele leuke plekjes en het pad loopt dan het bos in. Na ongeveer een halve kilometer kom je bij een beekvalleitje. Misschien staat er nog een bordje met vermelding 'Chemin d'Inzéfond'. Links kan je eventueel even tot bij de Samson. Je verlaat hier de weg door de Samsonvallei en je slaat rechtsaf. Er zijn hier twee paden. Je neemt niet het pad gemerkt met witte hoefijzers dat rechts naast het beekvalleitje omhoog loopt maar je neemt wel het pad links ervan. Dat pad loopt na enkele meters door het beekvalleitje en begint links van het beekvalleitje te stijgen. Misschien hangen er nog wandelaanduidingen met groene rechthoekjes die je kan volgen. Het pad leidt in bochten omhoog in de flank en je moet de heuvel helemaal beklimmen. Na het steilste gedeelte volg je het pad naar rechts, nu zachter klimmend en langs de rand van een recent gekapte vlakte. Op het einde kom je op een kruispunt: sla hier rechtsaf en neem de brede bosweg. Na honderd meter, bij het kunstwerk Cathédrale de Lumière, is er een zijweg rechts maar je gaat hier rechtdoor. Je moet deze brede bosweg helemaal tot het einde volgen, tot je uitkomt bij de huizen in de straat Pré d'Amite. Volg dit straatje naar links en enkele tientallen meters verder neem je de straat rechts.

Het straatje daalt. De Rue des Bonniers laat je links liggen en je loopt de rechtlijnige straat helemaal uit tot op het einde, bij de grote Chapelle du Sacré-Cœur. Deze kapel werd in 1916 gebouwd door de bewoners van het gehucht Pré d'Amite. Je verlaat hier het asfalt en je gaat rechtdoor, naast de deur van de kapel vertrekt een paadje dat achter de kapel naar links draait. Het paadje daalt door het bos naar een asfaltwegje maar let op: even voor je op het asfaltwegje komt moet je een stijgend zijpad links opgaan. Toen wij er waren stond er een wandelpaal op de plaats waar het zijpad vertrekt. Dit smalle pad loopt ietwat ongemakkelijk in de beboste flank tussen hoofdzakelijk eiken. Verder is er een passage door een open plek waar struiken de doorgang wat kunnen bemoeilijken. Uiteindelijk daalt het pad door het bos af naar een asfaltwegje. Steek het asfaltwegje schuin naar rechts over en volg aan de overkant een graspad. Wat verder sla je linksaf, over een bruggetje over een onnozel beekje. Dit wat ongelijke paadje loopt eerst langs het beekje en stijgt dan naar rechts door sparrenbos. Het pad loopt langs een mooie rots waar je bovenop kan kruipen. Voorbij de rots stijgt je over een trappenpad nog even verder. Bij de bosrand hangt het kunstwerk Vitraux in Vivo hoog in de bomen. Links zie je het terras van restaurant La Pichelotte, wie hier op zondagmiddag passeert kan er lekker eten en heerlijk pauzeren.

De wandeling loopt rechts van de gebouwen verder, over het grasveld. Tussen de laatste en de voorlaatste lantaarnpaal op de parkeerplaats, net voor een betonnen gebouwtje voor afvalcontainers, daalt een paadje rechts het bos in. Dat paadje neem je. Het pad is weinig gebruikt en in het begin niet zo heel duidelijk te zien. Het pad daalt steeds steiler af en eindigt op een asfaltweg, tegenover een grote boerderij. Volg de asfaltweg naar links.

Net voorbij de zijstraat Impasse des Chalets sla je rechtsaf in een graspad langs een weide. Je daalt af naar het beekje Fonds de Gesves. Voorbij het beekje stijgt het graspad naar een asfaltwegje. Je slaat rechtsaf en vrij snel, ter hoogte van de laatste huizen, sla je linksaf in een pad dat langs een gevel vertrekt. Op de splitsing, bij het einde van de afsluiting, sla je linksaf in een vlak pad. Nog een keer moet je rechtsaf slaan, enkele meters voorbij een kot met ijzeren platen.